

ทฤษฎีและแนวคิดในการลงโทษ โทษอาญา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศศกร ไชยพงษ์

- I. แนวคิดการลงโทษคลาสสิก
- II. แนวคิดการลงโทษสมัยใหม่

I. แนวคิดการลงโทษคลาสสิก

ทฤษฎีการลงโทษ

1. Retribution
2. Intimidation, Deterrence
3. Incapacitation
4. Rehabilitation
5. Resocialisation

1. Retribution

- ถูกใช้ใน primitive society
- Talionlaw (Lextalionis)

"Criminal should receive as punishment precisely those injuries and damages they had inflicted upon their victims. Many early societies applied this "eye-for-and-eye" principle."

2. Intimidation or deterrence

- ป้องกันอาชญากรรม
- การลงโทษที่รุนแรงยับยั้งอาชญากรรม.
- ยับยั้งคนทำผิดแล้วไม่ให้ทำผิดอีก และ ยับยั้งคนที่ยังไม่เคยกระทำความผิด
- capital punishment, long time imprisonment,
- Caning?

- Article 7 of the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)

"No one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, in particular, no one shall be subjected without his free consent to medical or scientific experimentation."

3. Incapacitation

- ตัดอาชญากรออกจากสังคม

4. Rehabilitation

- เห็นอาชญากรเป็นผู้ป่วยทางจิต (a psycho patient).
- ปรับปรุง criminal's behavior.

5. Resocialization

- คล้ายกับ rehabilitation
- ไม่เพียงแต่ปรับปรุงแก้ไขอาชญากร แต่เตรียมอาชญากร กับสังคมให้พร้อมในการอยู่ร่วมกัน

II. แนวคิดการลงโทษร่วมสมัย

- ใช้ทฤษฎีดั้งเดิมมาผสมกับแนวทางการวิเคราะห์แนวใหม่หลายศาสตร์
- หลักกฎหมายอาญา หลักอาชญาวิทยา หลักทัณฑ์วิทยา หลักเศรษฐศาสตร์

1. การกำหนดโทษในกฎหมายโดยฝ่ายนิติบัญญัติ

2. การลงโทษโดยคำพิพากษาของฝ่ายตุลาการ

1. การกำหนดโทษในกฎหมายโดยฝ่ายนิติบัญญัติ

- "อาชญากรใหญ่" (Le grand criminel)
- "อาชญากรเล็ก" (Le petit criminel)

ประเภท	ผลกระทบ	วัตถุประสงค์ในการลงโทษ	รูปแบบของการลงโทษหลัก
อาชญากรใหญ่	กระทบต่อรัฐมากกว่าผู้เสียหาย	ข่มขู่ ยับยั้ง	จำคุกระยะยาว
อาชญากรเล็ก	กระทบต่อผู้เสียหายมากกว่ารัฐ	ฟื้นฟูผู้กระทำความผิด และเยียวยาผู้เสียหาย	จำคุกระยะสั้น และปรับ

2. การลงโทษโดยคำพิพากษาของฝ่ายตุลาการ

2.1 การคำนึงถึงเหตุภาวะวิสัยในการลงโทษ

2.2 การคำนึงถึงเหตุสัตวิสัยในการลงโทษ

2.1 การคำนึงถึงเหตุภาวะวิสัยในการลงโทษ

- ในสหรัฐอเมริกา ศาลฎีกาและศาลมลรัฐใช้การทดสอบนี้เรียกว่า "proportionality test" เพื่อนำมาใช้ประกอบดุลพินิจในการลงโทษในความผิดต่างๆให้สอดคล้องกับหลักความได้สัดส่วน

- การลงโทษที่ไม่ได้สัดส่วนในสหรัฐอเมริกาถือว่าขัดรัฐธรรมนูญในการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 8 ที่บัญญัติว่า "หลักประกันที่สูงเกินส่วน ค่าปรับที่สูงเกินส่วน และการลงโทษที่โหดร้ายและไม่จำเป็นต้องไม่ถูกนำมาใช้" (Excessive bail shall not be required, nor excessive fines imposed, nor cruel and unusual punishments inflicted)

เกณฑ์ 3 ข้อของหลัก proportionality test

(1) ความรุนแรงของการกระทำความผิดหมายถึงให้ศาลพิจารณาว่าผู้กระทำได้กระทำความผิดที่รุนแรงเพียงใด

(2) การเปรียบเทียบกับคดีอื่น หมายถึง ให้ศาลที่พิจารณากำหนดโทษคดีนี้ไปเปรียบเทียบกับคดีอื่นว่าในคดีอื่นที่มีลักษณะการกระทำที่รุนแรงกว่าคดีนี้ ศาลในคดีนั้นลงโทษรุนแรงเพียงใด ซึ่งศาลในคดีนี้ควรจะลงโทษไม่เกินไปกว่าคดีอื่นที่รุนแรงกว่าคดีนี้

(3) การเปรียบเทียบกับศาลอื่น หมายถึง ให้ศาลพิจารณาว่าในคดีแบบเดียวกันนั้นในศาลอื่นลงโทษเพียงใด ซึ่งศาลควรจะลงโทษใกล้เคียงกันกับที่ศาลอื่นลงโทษในคดีลักษณะเดียวกัน

William Hughes Mulligan, Cruel and Unusual Punishments: The Proportionality Rule, 47 Fordham L. Rev. 639 (1979)., <http://ir.lawnet.fordham.edu/flr/vol47/iss5/1>, pp. 645-646, สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2558

การนำ "โอกาส" และ "ขนาด" มาพิจารณา

	ความผิดฐาน ก.	ความผิดฐาน ข.
ความเสียหาย (harm)	1,000	500
โอกาสในการก่อความเสียหาย (probability of harm)	0.1 (10%)	0.5 (50%)
ความเสียหายที่แท้จริง (actual harm)	100 (1,000x0.1)	250 (500 X 0.5)

2.2 การคำนึงถึงเหตุอัตวิสัยในการลงโทษ

"หลักการใช้โทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดแต่ละคน"

1. ช่วงศาลตัดสินลงโทษ (Personnalisation des peines)
2. ช่วงขณะผู้กระทำความผิดกำลังรับโทษ (individualization des peines)

ประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศส มาตรา 132-1 วรรคสอง

และวรรคสาม

“โทษทางอาญาทุกสถานที่กำหนดโดยศาลจะต้องถูกนำมาปรับใช้ให้เข้ากับผู้กระทำความผิดแต่ละราย

ภายใต้บังคับของกฎหมาย ศาลพิจารณาลักษณะความรุนแรง และรูปแบบการลงโทษ โดยพิจารณาจากพฤติการณ์ของความผิด และลักษณะส่วนตัวของผู้กระทำความผิด เช่นเดียวกับที่สถานะทางกายภาพทางครอบครัว ทางสังคมของผู้กระทำความผิด เพื่อให้การลงโทษผู้กระทำความผิดนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการลงโทษที่กำหนดไว้ในมาตรา 130-1”

ประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศส มาตรา 130-1

“เพื่อที่จะคุ้มครองสังคม ป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิดครั้งใหม่ และรักษาสันติภาพของสังคม ในลักษณะที่เคารพประโยชน์ของผู้เสียหาย โทษทางอาญาต้องมีหน้าที่เพื่อ

1. การลงโทษผู้กระทำความผิด
2. ช่วยในการปรับปรุงผู้กระทำความผิดและนำผู้กระทำความผิดกลับสู่สังคม”

ประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศส มาตรา 132-20

“เมื่อความผิดถูกลงโทษด้วยโทษปรับ ศาลสามารถ กำหนดโทษปรับด้วยจำนวน
ค่าปรับที่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎหมายได้
จำนวนค่าปรับที่ศาลกำหนดให้ค่าหนึ่งถึงรายได้และภาระค่าใช้จ่ายของผู้กระทำ
ความผิด”

แนวคิดร่วมสมัยในการกำหนดบทลงโทษ โดยใช้ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์

economic analysis of criminal law

- เศรษฐศาสตร์กระแสหลักมีพื้นฐาน คือ การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์”

(Costs Benefits Analysis) หรือ **C.B.A.**

- กฎหมายหลักการพื้นฐานคือ ความยุติธรรม(**Justice**)

- ใช้ **C.B.A.** กับ **Justice** ตอบเหตุการณ์เดียวกันอาจได้คำตอบ “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ก็ได้

รูปแบบทางเศรษฐศาสตร์ของอาชญากรรม (The economic model of crime)

“ผลประโยชน์คาดหวัง” (expected gain)

“การลงโทษคาดหวัง” (expected punishment)

$$O = C > B$$

O คือ ขนาดของการยับยั้งอาชญากรรมที่เหมาะสม (optimal deterrence)

C คือ ต้นทุนคาดหวังของผู้กระทำความผิด (expected costs)

B คือ ผลประโยชน์คาดหวังที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับ (expected benefits)

หากนาย ก. ต้องการลักทรัพย์ 1 คัน มูลค่า 1,200,000 บาท นาย ก. จะคิดแบบมีเหตุผลถึง ต้นทุน (costs) และผลประโยชน์ (benefits) ที่ตนจะได้รับกล่าวคือ ประโยชน์ที่อาจจะได้รับคือ การขายรถยนต์ในตลาดมืดสมมติว่าได้ราคา 700,000 บาท โทษที่นาย ก. จะได้รับข้อหาลักทรัพย์คือจำคุกไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกิน 6,000 บาท

benefits 700,000 บาท

costs 225,000 บาท

225,000 คือ $(365 \times 3 \times 200) + 6,000$

$$C = M \times P$$

C คือ ต้นทุนของผู้กระทำความผิด (costs)

M คือ ขนาดของบทลงโทษ (magnitude of the punishment)

P คือ โอกาสในการจับกุมผู้กระทำความผิด (probability of apprehension)

(Gary Becker, Crime and punishment: an economic approach, 1968)

แนวคิด **C=M x P** กับบริบทประเทศไทย

$$C = M \times P$$

C คือ ต้นทุนของผู้กระทำความผิด (costs)

M คือ ขนาดของบทลงโทษ (magnitude of the punishment)

P คือ โอกาสในการถูกลงโทษ (probability of punishment)

$$P = A \times I$$

P คือ โอกาสในการถูกลงโทษ (probability of punishment)

A คือ โอกาสในการจับกุม (arrest)

I คือ โอกาสในการมีความเที่ยงธรรมของกระบวนการยุติธรรม (impartiality)

ผู้ใดฝ่าฝืนสัญญาณไฟแดงต้องระวางโทษปรับ 1000 บาท

$$C = M \times P$$

$$(C=?) = 1,000 \times (P=?)$$

$$P = A \times 1$$

$$1 = 1 \times 1$$

$$0 = 1 \times 0$$

$$0 = 0 \times 1$$

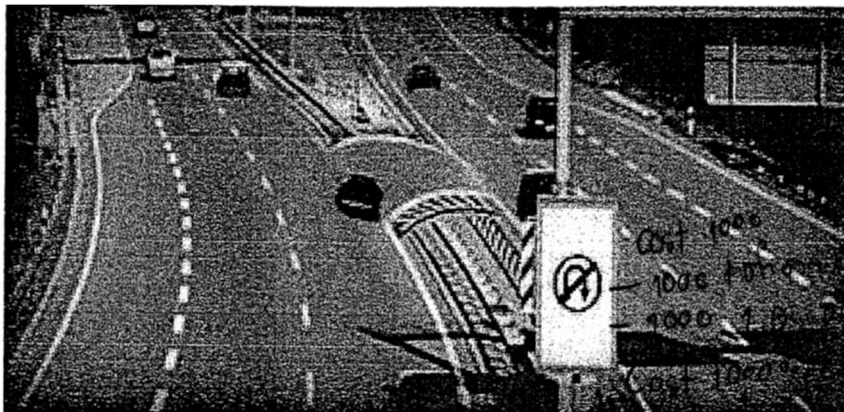
$$0 = 0 \times 0$$

Thai equation

$$C = M \times P$$

$$P = A \times I$$

SO $C = M \times (A \times I)$

เพราะเหตุใดการลงโทษที่รุนแรงไม่สามารถยับยั้งอาชญากรรม?

- Victimless crime (รับสินบน, ขยายยาเสพติด)
- Complex crime (องค์กรอาชญากรรม, ยักยอกในสถาบันการเงิน)
- โอกาสในการจับดำเนินคดีผู้กระทำความผิดมีน้อย
- ต้นทุนของผู้กระทำความผิดมีน้อย

$$C = M \times P$$

การใช้โทษปรับ

• Becker “โทษปรับควรนำมาใช้กับผู้กระทำความผิด เพราะเป็นโทษที่ไม่ก่อให้เกิดต้นทุนกับสังคม (social costs) เนื่องจากเป็นเพียงการโอนทรัพย์สินจากบุคคลสู่รัฐ แต่โทษจำคุกเป็นโทษที่สร้างต้นทุนกับสังคมอย่างมาก”

ปัญหาการใช้โทษปรับในประเทศไทย

1. น้อยเกินไป ล้าสมัย
2. ไม่เป็นธรรม สำหรับคนจน คนรวย
3. ไม่อาจยับยั้งการกระทำความผิดที่ผู้กระทำได้รับผลประโยชน์สูงได้

แนวทางการใช้โทษปรับแบบใหม่

1. Penalty Units
2. Day-fine
3. การปรับตามผลประโยชน์ที่ผู้กระทำได้รับจากการกระทำความผิด

การใช้โทษจำคุก

Shavellแนะนำว่าการจำคุกควรจะถูกนำมาใช้ 5 กรณี

กรณีที่หนึ่ง เมื่อผู้กระทำความผิดเป็นคนไม่มีทรัพย์สินเพียงพอสำหรับโทษปรับ

กรณีที่สอง เมื่ออัตราการหลบหนีจากการถูกดำเนินคดีมีมากขึ้น

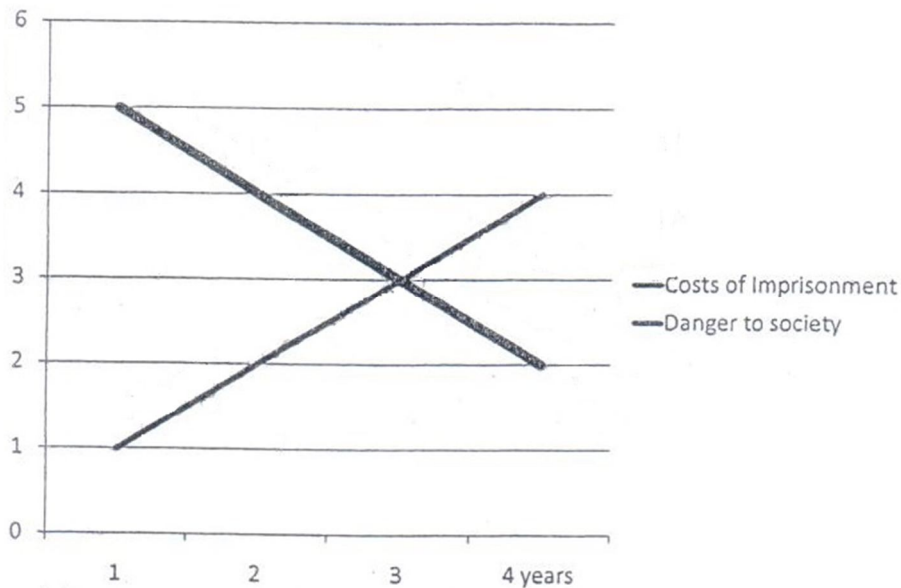
กรณีที่สาม เมื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของผู้กระทำความผิด (private benefits) ที่ได้รับจากการกระทำความผิดมีจำนวนมาก

กรณีที่สี่ เมื่ออาชญากรรมมีความเป็นไปได้สูงที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย ต่อสังคม

กรณีที่ห้า ต่อเนื่องจากกรณีที่สี่ เมื่อความขนาดความเสียหายต่อสังคม (magnitude of harm) มีสูงมาก

เมื่อใดควรหยุดการจำคุก

- วัตถุประสงค์ของการจำคุกคือ การตัดความสามารถในการ กระทำความผิด (incapacitation)
- การจำคุกนักโทษที่เหมาะสม (optimal incarceration) จะเกิดขึ้นเมื่อความเสียหายที่นักโทษ อาจจะก่อขึ้นมีประมาณมากกว่าต้นทุนของการจำคุก
- พักการลงโทษ

ชื่อไฟล์ "กราฟ4-01.jpg"

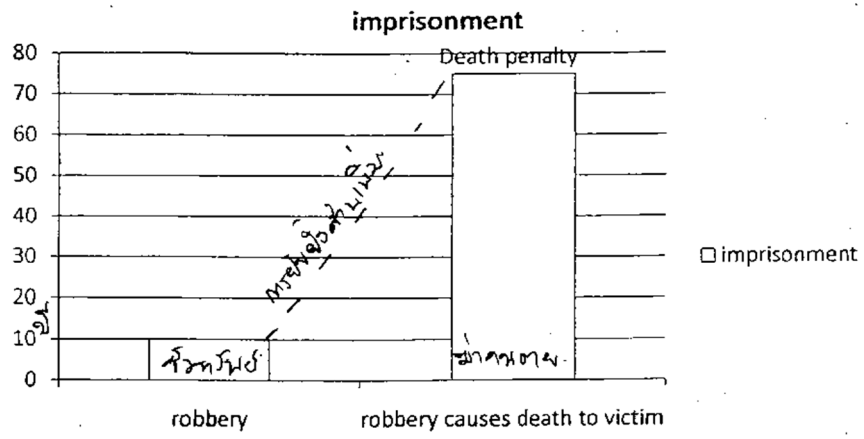
การลงโทษจำคุกผู้กระทำความผิดที่มีฐานะร่ำรวย

- ศาลอเมริกันเคยลงโทษปรับ 5,000 เหรียญสหรัฐ และจำคุก 18 เดือนกับผู้สื่อข่าวที่กระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ฐาน insider trading
 - เพราะอาญาทางเศรษฐกิจย่อมส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ รัฐต้องใช้ต้นทุนมหาศาลในการติดตามแกะรอยความผิด ลักษณะเฉพาะ เมื่อความเสียหายที่เกิดจากอาชญากรรมมีสูงมากและโอกาสในการหลบหนีจากการถูกลงโทษมีสูงมากเช่นเดียวกัน โทษปรับจึงไม่เพียงพอที่จะยับยั้งอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

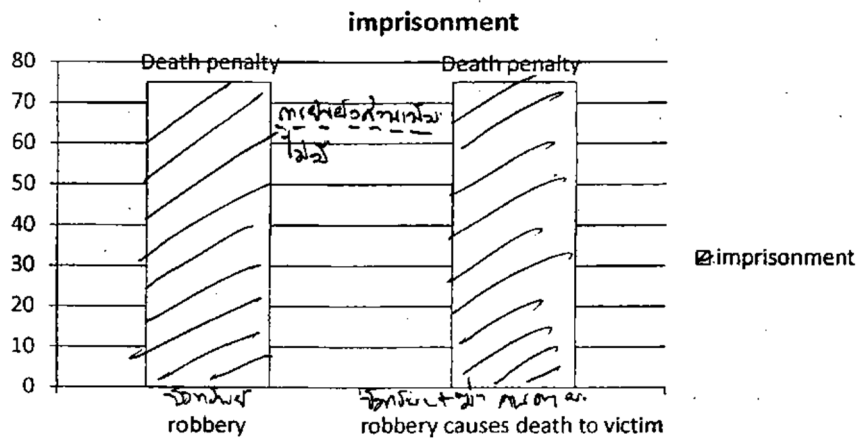
การยับยั้งส่วนเพิ่ม' (marginal deterrence)

- ในความผิดที่การจับกุมน้อย รัฐต้องเพิ่มบทลงโทษตามสมการ ($C = M \times P$) เพื่อรักษาต้นทุนของผู้กระทำความผิดไว้ให้สูง
 - แต่ต้องระวังไม่ให้บทลงโทษสูงเท่ากันหมด มิเช่นนั้นจะไม่เกิดการยับยั้งส่วนเพิ่ม (marginal deterrence)
 - ดังนั้นการกำหนดโทษต้องเป็นลำดับขั้นตามลักษณะของความผิด

Marginal deterrence in robbery

Lack of Marginal deterrence in robbery

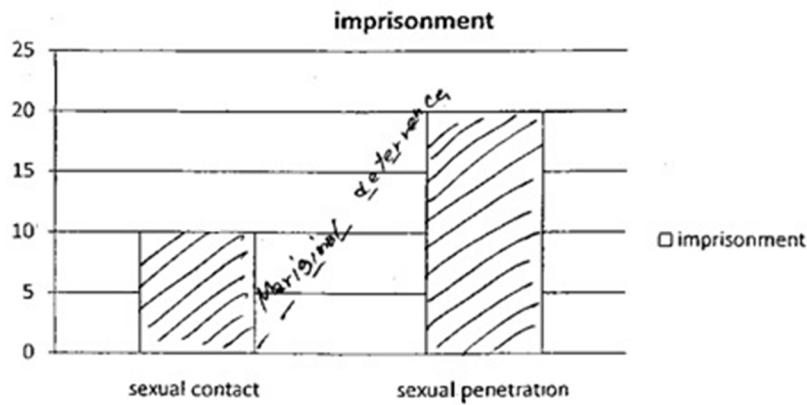

Marginal deterrenceกับการกระทำหลายกรรม ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 91

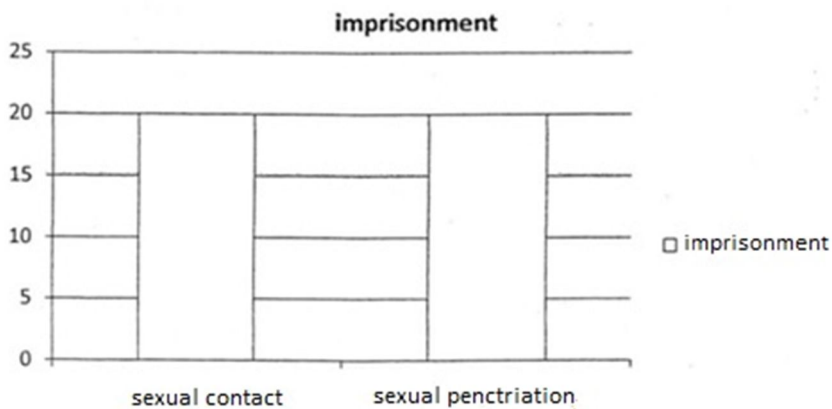
มาตรา 91 เมื่อปรากฏว่าผู้ใดได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ศาลลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปแต่ไม่ว่าจะมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือลดมาตราส่วนโทษด้วยหรือไม่ก็ตาม เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว โทษจำคุกทั้งสิ้น ต้องไม่เกินกำหนดดังต่อไปนี้

- (1) สิบปี สำหรับกรณีความผิดกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี
- (2) ยี่สิบปี สำหรับกรณีความผิดกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีแต่ไม่เกินสิบปี
- (3) ห้าสิบปีสำหรับกรณีความผิดกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูง เกินสิบปีขึ้นไป เว้นแต่กรณีที่ศาลลงโทษจำคุกตลอดชีวิต

Marginal deterrence between rape and sexual assault before 2007

Marginal deterrence between rape and sexual assault after 2007

เมื่อต้องเลือกวิธีการเพิ่มต้นทุนของผู้กระทำความผิดเพื่อยับยั้งอาชญากรรม

- เพิ่มได้สองลักษณะคือ เพิ่มขนาดบทลงโทษ หรือ เพิ่มอัตราการจับกุม เพราะการเพิ่มทั้งสองจะทำให้ต้นทุนของผู้กระทำความผิดเพิ่มขึ้น
- Becker กล่าวว่าควรที่จะเพิ่มขนาดของการลงโทษ เพราะมีผลกระทบกระเทือนน้อยต่อต้นทุนของสังคม (social costs)
- แต่อาจใช้ไม่ได้กับประเทศไทย

C= MX P

Cคือ ต้นทุนของผู้กระทำความผิด (costs)

Mคือ ขนาดของบทลงโทษ (magnitude of the punishment)

Pคือ โอกาสในการจับกุมผู้กระทำความผิด (probability of apprehension)

B = VxE

Bคือ ผลประโยชน์ของผู้กระทำความผิด (benefits)

V คือ มูลค่าทรัพย์สินที่ผู้กระทำความผิดได้รับจากการกระทำความผิด (Value)

Eคือ โอกาสในการหลบหนีจากกระบวนการยุติธรรม (probability of escape)

โทษริบทรัพย์(confiscation)

Confiscation = Confiscatio

=joining to the fiscus

=transfer to the treasury

Confiscation

1.conviction-based

-property based

- value based

2. non conviction-based

มาตรา 33 ในการริบทรัพย์สิน นอกจากศาลจะมีอำนาจริบตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้วให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

(1) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือ

(2) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้มาโดยได้กระทำความผิด

เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด

1.ริบทรัพย์ที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด

2.ริบทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำความผิด

1. ริบทรัพย์ที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด

แนวปัจจุบันทรัพย์ที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดโดยตรง ริบได้

ฎีกาที่ 1519/2521 จำเลยกับพวกร่วมกันกระทำความผิดฐานพยายามปล้น ทรัพย์รถยนต์ บรรทุก 10 ล้อ ที่บรรทุกสินค้าโดยพวกจำเลยขับรถยนต์กระเบตามหลังรถบรรทุกที่จะปล้นไปในระยะกระชั้นชิด แล้วจำเลยได้ปืนจากรถกระเบขณะที่แล่นตามหลังรถบรรทุกขึ้นไปบนรถบรรทุกเห็นได้ว่า จำเลยได้ใช้รถกระเบเป็นยานพาหนะเพื่อกระทำความผิดฐานพยายามปล้น ทรัพย์รายนี้แล้วและถือได้ว่ารถยนต์กระเบนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งจำเลยได้ใช้ในการกระทำความผิดศาลจึงมีอำนาจสั่งริบเสียได้

- ฎีกาที่ 686/2529 รถจักรยานยนต์ของกลางที่จำเลยที่ 1 กับพวกใช้แล่นไล่ตามและขับปาดหน้ารถจักรยานยนต์ผู้เสียหายให้หยุดเพื่อทำการปล้นทรัพย์ผู้เสียหาย ถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดฐานปล้น ทรัพย์ศาลมีอำนาจสั่งริบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33
- ฎีกาที่ 2091/2530 จำเลยร่วมกับ ม.วางแผนฆ่าผู้เสียหายโดยใช้รถยนต์กระเบไปดักรอผู้เสียหายที่สถานีบริการน้ำมันและขับรถดังกล่าวตามรถผู้เสียหายไป แล้ว ม. ใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายขณะรถยนต์กระเบกำลังแซงรถของผู้เสียหายขึ้นไป ดังนั้นรถยนต์กระเบดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด ศาลมีอำนาจสั่งริบได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33

ทรัพย์สินที่ไม่ได้ใช้ในการกระทำความผิดโดยตรง ริบไม่ได้

ฎีกาที่ 3044/2531 จำเลยขับรถจักรยานยนต์โดยมีคนร้ายอีกคนหนึ่งนั่งซ้อนท้ายไปเวียนรอบผู้เสียหาย 3-4 รอบก่อน แล้วอ้อมไปหยุดข้างหลังผู้เสียหาย ต่อจากนั้นคนร้ายที่นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์จึงลงจากรถไปใช้อาวุธปืนจี้ซึ่งทรัพย์ผู้เสียหายได้แล้ว กลับมาขึ้นนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ให้จำเลยขับขี่หลบหนีไป เมื่อไม่ปรากฏชัดว่าที่จำเลยขับขี่รถจักรยานยนต์เวียนรอบผู้เสียหายนั้นเป็นการกระทำความผิดเพื่อวัตถุประสงค์ใด พฤติการณ์ของจำเลยกับพวกคงฟังได้เพียงว่า เป็นการใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะไปและกลับจากการกระทำความผิดเท่านั้นไม่เป็นการใช้รถจักรยานยนต์ ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33(1) จึงริบรถจักรยานยนต์ นั้นไม่ได้

ข้อเสนอในการใช้กฎหมายริบทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด

1. ใช้แนวทางในการพิจารณาว่าควรต้องริบเพื่อยังยั้งมิให้มีการกระทำความผิด
 1. ความผิดอุกฉกรรจ์ (จำคุกตั้งแต่ 10 ปี)
 2. ผู้กระทำความผิดซ้ำ
 3. ความผิดที่ผู้กระทำได้ผลประโยชน์มาก

4. ความผิดที่โอกาสเกิดขึ้นบ่อย
 5. ความผิดที่โอกาสจับกุมน้อย เช่น victimless crime หรือ complex crime
2. ให้อัยการ ศาล แสดงเหตุผลในการรับหรือไม่รับ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

2. ทรัพยากรที่ได้มาจากการกระทำความผิด

- ศาลไทยทรัพยากรที่ได้มาจากการกระทำความผิดที่ถูกต้องเท่านั้น ไม่สามารถทรัพยากรที่ได้มาจากการกระทำความผิดอื่นที่ไม่ได้ถูกต้อง
- การทรัพยากรดังกล่าวไม่อาจยับยั้งอาชญากรรมซ้ำ(recidivist)

ตัวอย่าง

- ก. ขายยาเสพติด 3 ครั้ง ก. ได้รับเงิน 1 ล้านบาทต่อการขายยาแต่ละครั้ง ก. ตัดสินใจขายยาเสพติดอีกครั้งเพื่อได้เงินอีก 1 ล้านบาท
- หาก ก. ถูกจับได้ในครั้งที่ 4 ศาลไทยสามารถรับเงิน ก. ได้เพียง 1 ล้านบาทจากการขายยาครั้งที่ 4 ที่ถูก ฟ้อง

วิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ของ ก.

Costs of D = 1 million baht

cumulative benefits of D = 4 millions baht

- หากเป็นเช่นนี้ ก.ตัดสินใจที่จะกระทำความผิดครั้งที่ 4 อย่างแน่นอน

ทางแก้ปัญหา = a confiscation order

-A confiscation order คือ คำสั่งศาลที่อายัดการขอหลังจากที่มีคำพิพากษาลงโทษจำเลยในคดีอาญาแล้ว โดยศาลอาจสั่งให้จำเลยที่มี "วิถีชีวิตเป็นอาชญากร" (criminal lifestyle) ต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดให้รัฐย้อนหลังได้มากที่สุด 6 ปี โดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดหรือไม่

-A confiscation order ต่างจากโทษริบทรัพย์สิน เพราะจะไม่ริบที่ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดโดยตรง แต่จะเป็นการกำหนดจำนวนหนี้ให้จำเลยต้องชดใช้กับรัฐ

-มีใช้ใน The proceeds of crime act 2002 (U.K.)

- หากศาลเห็นว่าจำเลยมี a criminal lifestyle ศาลประเมินได้ว่า จำเลยได้รับทรัพย์สินจากการกระทำความผิดย้อนหลัง 6 ปีเป็นจำนวนเท่าใด
- หากศาลเห็นว่าจำเลยไม่มี a criminal lifestyle ศาลมีอำนาจริบทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดที่ถูกฟ้องเท่านั้น

Criminal lifestyle

- ทำผิดครั้งเดียวในฐานความผิดที่อยู่ในบัญชีท้ายกฎหมาย
- ทำผิดสามกรรมในหนึ่งคำฟ้อง
- ทำผิดหนึ่งกรรมหนึ่งคำฟ้อง และภายในหกปีก่อนฟ้อง ได้เคยทำผิดมาแล้วสองกรรม
- ทำผิดเป็นอาฉฉตลอดเวลาอย่างน้อยหกเดือน

หากไทยใช้ a confiscation order, cost and benefit ของ ก. จะเป็นดังนี้

Cost = 4 millions baht

cumulative Benefits = 4 millions baht

-สถานการณ์อาจจะยับยั้ง ก. จากการกระทำความผิดครั้งที่ 4 ได้